

Groot onderhoud Markepad en Zweurninkspad

Zoals u weet hebben we zo'n 15 kilometer pad in en om Heeten liggen om u het fraaie landschap van Heeten te laten beleven. Sommige paden liggen er al vanaf het begin (2003), sommige zijn wat recenter van datum. Allemaal worden ze met zorg onderhouden door onze vrijwilligers. Maar het ene pad wordt intensiever gebruikt dan het andere en daarom is op zijn tijd ook groot onderhoud nodig.

Twee paden die intensief gebruikt worden, zijn het Markepad en het Zweurninkspad. De delen daarvan die het zwaarst belast worden, hebben begin juni groot onderhoud ondergaan. In totaal is zo'n 440 meter pad onderhanden genomen, zodat ze er weer een behoorlijke tijd tegen aan kunnen. Zodat u de komende jaren weer volop kunt genieten van beide paden!

Vrienden van de Paden

Dagelijks zien wij dat veel mensen met plezier gebruik maken van onze paden en trekpont. Met behulp van de financiële bijdrage van de Vrienden van de Paden kunnen wij de paden zodanig onderhouden dat ze goed begaanbaar zijn en blijven. Bent u nog geen Vriend van de Paden en zou u wel een steentje willen bijdragen in de vorm van € 10,- per jaar of wilt u een eenmalige donatie doen, dan kunt u zich via het contactformulier van onze vernieuwde website aanmelden. Wij heten u van harte welkom.

Bent u al Vriend van de Paden, dan zal de incasso van uw bijdrage voor 2017 in de eerste helft van juli plaatsvinden. Ook dit jaar zijn wij weer erg blij met uw donatie.

Verwondering

Zien we de mooie dingen nog? Staan we nog stil om soms met de verwondering van een kind om ons heen te kijken? Ik hoop het wel.

Zie het ijsvogeltje over het water scheren op weg naar een betere visplek. Zie de ooievaar die voor een paar dagen op ons nest verblijft om te foerageren. Zie de ringslang zich opwarmen in het voorjaar naast het pad. Zie de koeien jou bekijken. Zie de ree met haar jong zich voor jou verstoppen. Zie het kanaal knipogen in de regen. Er is zo veel te zien rondom ons mooie dorp, als we af en toe maar even stil staan.

En soms, als je even met verwondering staat te kijken en je de stilte van het platteland tot je laat komen, kun je de dieren horen spreken... Als je kijkt en luistert als een kind maak je de meest wonderlijke dingen mee.

Ringslang, gespot naast het Jaagpad

Het mooiste plekje van...

Dinie en Herman Wagemans

Op een mooie en zonnige juniavond zitten we op een bankje aan het Markepad achter de manege, tussen Reimink en Parc Salland. Beiden zijn vrijwilliger in de buitenploeg van onze stichting. Herman vanaf begin, vlak na het beëindigen van hun boerenbedrijf, Dinie vanaf 2013 na haar pensionering als verzorgster op de Hartkamp. Beiden geboren en getogen in Heeten en sinds 1973 gelukkig getrouwd.

Is het niet raar om als enige vrouw tussen allemaal mannelijke vrijwilligers te werken?

Dinie: "Nee, helemaal niet. Ik hou ervan buiten te zijn en buiten te werken. Was ik niet in de zorg terecht gekomen, dan was ik misschien wel bij een tuinder gaan werken. Ze vroegen zich eerst wel af of ik een beetje kon werken, maar dat bleek best mee te vallen. Het zou mooi zijn als er wat meer vrouwen bij zouden komen, maar ik red me best."

Herman: "Dinie doet gewoon mee met de rest. We zijn een leuke club en kunnen goed met elkaar overweg. We hebben als ploeg een echte vertrouwensband."

Wat is voor jullie het mooiste plekje van de paden?

Herman: "Dat is dit deel van het Markepad. Hier op dit bankje heb je het bos achter je, een mooi uitzicht voor je en zit je lekker rustig. Het is besloten zonder dat je opgesloten bent."

Dinie: "Door de eenvoud kun je hier genieten. Het is hier stil en eigenlijk heel simpel. Ook zie je hier mooi de verbinding tussen het productieve van de akker en het recreatieve van het fietspad. Zonder het pad zou je hier nooit gekomen zijn."

Wat doet het met jullie als jullie hier zijn?

Herman: "Ik ben altijd wel in de natuur bezig geweest, op het

land en 's avonds in de tuin. Het geeft me een vrij gevoel. Ik geniet van de seizoenen."

Dinie: "Het genieten van de natuur heb ik van mijn vader mee gekregen. Hij was altijd buiten en continu bezig met het weer. Hij had geen buienradar nodig. Het is belangrijk dat kinderen van jongs af aan leren kijken naar de natuur. Dat is het leuke van kleinkinderen. Ze komen met van alles aansjouwen: met torren en slakken. Laatst had één van de jongens een pier in zijn handen, het werden er ineens twee..."

Herman: "Ik kan hier mijn gedachten laten gaan. Er is hier ook van alles te zien en te horen, maar je moet de dingen wel zien. Vooral in het voorjaar vind ik het hier bijzonder met al dat ontluikende groen in al die verschillende, frisse kleuren."

Dinie: "En als het geregend heeft, ruikt het ook zo heerlijk fris. En al die vogels die je hoort. Het is hier zo lekker vredig."

In de verte zien we drie luchtballonnen boven de bomen omhoog klimmen en langsdriften. Met zijn drieën genieten we nog even van dit "mooiste plekje van". Het is mooi om te zien hoe twee mensen elkaar op meerdere vlakken aanvullen. Ook in de stilte...

Wat spreken we af?

In ons kleine land zitten we soms dicht op elkaars huid, met alle gevolgen van dien. Wat het genot is van de een, is soms overlast voor de ander.

Met de beperkte middelen die we hebben, proberen we de paden zo goed mogelijk begaanbaar te houden voor onze wandelaars en fietsers. Vandaar dat de paden niet toegankelijk zijn voor onder andere paarden, bromfietsen en motoren. Toch komen we wel eens mensen tegen die vanwege hun

hobby zich niet houden aan de regels van onze paden. Laatst zagen we iemand met een crossmotor gebruik maken van onze trekpunt. En werd er dapper gecroost bij het industrieterrein met een behoorlijke schade als gevolg. En regelmatig zien we paardensporen op onze paden.

Op zich misschien allemaal een compliment voor de mooie ligging van onze paden en de goede "berijdbaarheid" ervan. Maar niet helemaal de bedoeling...

Wat spreken we af? De bordjes staan er niet voor niets. Dank u wel voor uw medewerking. Zie ook de pagina "Regels" op onze vernieuwde website.

